

Budapeşte, 06.11.1961

Sevgili Tayyib,

Kazasız belasız eve döndüm. Aileme – çok şükür – sağ salim kavuştum.

Benim için bu harika ve öğretici yolculuğu mümkün kıldığı için sık sık sevgiyle düşünüyorum seni. Bu sefer daha fazla kalamadım çünkü müzede yıl sonuna kadar mutlaka halletmem gereken birçok işim var. Bundan sonra da senden iyi niyetini çok rica ediyorum. Türkiye’de çok çalışmam lazım ve bu da ancak senin yardımınla mümkün olacak. -Fakat bu mektubumun amacı şimdiye kadarki yardımın için sana teşekkür etmek. Bu bakımdan bu sefer senden yeni bir ricada bulunmuyorum.

Geçen ayın 28’inde Ankara’da Elçi Felkai Bey’in yanındayken Hungaroloji Bölümü’nün okutman sorunu gündeme geldi. -Orada seninle de bu konuda şahsen konuşmak isterdim ama buna fırsat olmadı.

Şimdi senden yetkili Türk çevrelerinin ve de Felkai ve Révész Bey’in huzurunda okutmanlık görevini sevgili arkadaşımız, Gyuszi Kaldy-Nagy’in kazanması yönündeki arzunu sık sık ifade etmeni rica ediyorum. Senin sözünün o kadar büyük önemi var ki, aracılığın bu meseleyi ciddi bir şekilde etkileyebilir. Bu göreve Gyuszi’den başka kimse daha uygun olamaz.

Annem ve eşim sevgi ve selamlarını gönderiyor. Sevgi ile kucaklarım (= gözlerinden öperim)

Gerçek dostun,

Géza Fehér